

Sygn. akt II PK 253/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa S.G.
przeciwko „F.” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w G.
z dnia 26 kwietnia 2013 r., sygn. akt VII Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje pełnomocnikowi z urzędu radcy prawnemu K. B.
od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w G. kwotę 120 zł (sto
dwadzieścia) powiększoną o kwotę podatku od towarów i usług
tytułem udzielonej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym**
- 3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w G. z 26 kwietnia 2013 r. Zarzucono naruszenie art. 100 § 1 k.p., art. 30 § 4 k.p., art. 45 § 2 k.p w związku z art. 8 k.p.

Skarga jest w ocenie powoda oczywiście uzasadniona. Podnosi on, że „zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza przepisy prawa materialnego poprzez ich błędną wykładnię, a w konsekwencji niewłaściwe zastosowanie

poprzez przede wszystkim uznanie przez Sąd, iż odmowa podpisu przez powoda zakresu obowiązków niezgodnych z zawartą przez niego umową o pracę i zasadami obowiązującymi w jego zakładzie pracy, stanowi odmowę wykonania polecenia pracodawcy zgodnego z umową o pracę, w sytuacji gdy jak wskazuje art. 100 § 1 k.p. pracownik jest obowiązany m. in. stosować się do poleceń przełożonych które dotyczą pracy a nie są sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę”.

W sprawie kosztów, pełnomocnik z urzędu wnioskował o zasądzenie 1 800 zł za sporządzenie i wniesienie niniejszej skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, spełniająca wymagania z art. 398⁴ k.p.c. podlega dalszej kontroli w postaci tzw. przedsądu (postanowienie SN z 13 listopada 2008 r., II UK 228/08, LEX nr 564794). Na tym etapie ustala się przede wszystkim, czy zachodzą okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, co ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r., I UK 295/10, niepubl.). Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (postanowienie SN z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Stosownie do art. 398¹³ § 1 i 2 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw i jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdzono natomiast, że „zakres czynności, jaki powód miał obowiązek podpisać, jest w całości zgodny z jego umową o pracę i zgodny z prawem, w szczególności zaś z art. 100 k.p., formułującym szczegółowe obowiązki pracownika. Sąd Okręgowy pragnie podkreślić, iż dokument ten nie zawiera w swojej treści żadnych nowych obowiązków i zadań dla pracownika na stanowisku technik napraw instruktor, w stosunku do dotychczas wykonywanych przez powoda zadań i obowiązków na tym stanowisku, co w sposób jednoznaczny i prawidłowy ustalono w oparciu o

omówione powyżej zeznania świadków. Dokument ten zawiera bowiem podstawowe (nie zaś szczegółowo wyliczone i opisane) obowiązki i umiejętności pracownika na tym stanowisku - czynności zaś w nim wskazywane są zbieżne z dotychczas wykonywanymi przez powoda na jego stanowisku pracy. Sporny opis stanowiska pracy powoda, którego podpisania odmówił [...] był jednoznacznie adekwatny z zadaniami wykonywanymi dotychczas przez powoda jako pracownika pozwanego i odpowiadał zakresowi zadań powierzonych do tej pory powodowi w ramach stanowiska technika napraw instruktora. Skarżący zaś w żadnej mierze nie wykazał, aby przyczyna wskazana jako podstawa rozwiązania z nim umowy o pracę była niezasadna, niezgodna z prawdą lub też niekonkretna”.

Niniejsza skarga jest więc oczywiście bezzasadna. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na jej oczywistą zasadność wymaga wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i bez wnikania w szczegóły sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274), bowiem spełnienie tej przesłanki możliwe jest wyłącznie przy takim naruszeniu prawa, którego stwierdzenie nie wymaga dokonywania pogłębionej analizy prawnej lub prawniczej (por. postanowienie Sadu Najwyższego z 10 lipca 2007 r., II UK 45/07, a także postanowienie 2 sierpnia 2007 r., III UK 45/07, oba dotychczas niepublikowane).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. oraz § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

r.g.